

သင်္ချာပညာ ပညာရေးဂုဏ်စာစောင်

ဤစကားကို နားထောင်လေ့၊ ဘုရားသခင်၏ အစုံအတင်သော အမှုတော်တို့ကို ငြိမ်သက်စွာနေ၍ ဆင်ခြင်လေ့၊ ယေဘုယျ ၃၇:၁၄

မေတ္တာစဉ် (၅၁) နိုင်ငံတော် ၂၀၁၅ ခုနှစ် စွယ်စုံ (လစဉ် ၀၀၈ ထပ်နှိပ်နှုန်းအိုး ၀၀၈၉ ဖြန့်ချိမည်)

ကြောင်းများနှင့် မည်သည့် အကူအညီလိုကြောင်း စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းရာတွင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက စိတ် မပျက်စီးဘဲ သာမန်ကားလျှင်သာ သဘောမျိုးဖြင့် ပြောပြသည့်အပြင် သူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာလဲ မွေးသ မိခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဆုံးပါးသွားသော ကိစ္စသည် အရေးကြီးသည့် သာမန်အမှုကိစ္စအသွင် ဖြစ်နေပါသည်။ မိမိ အိမ်တွင် ရှိနေသော လူပိုတစ်ယောက် လျော့သွားသလို၊ ဒုက္ခပေးနေသည့် လူတစ်ယောက် မရှိတော့သလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

“ ငါ အို သွားတဲ့အခါ ”

ငါ အို သွားတဲ့အခါ ၊ ငါဟာ အရင်က ငါ မဟုတ်တော့ဘူး။ ငါ့ကို နားလည်ပေးပါ။ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး ဆက်ဆံပေးပါ။
ချိနဲ့ တုန်ရီနေတဲ့ လက်တွေနဲ့ ထမင်းဟင်းတွေကို အကျီပေါ် မတော်တဆ ဖိတ်ကျမိတဲ့အခါ၊ ထမင်းလုံးတွေ ဟင်းရည်တွေကို ငါ့ပါးစပ်ပေါက်ထဲ တည့်တည့်မတ်မတ် ရောက်အောင် မသွင်းနိုင်လို့ ငါ့နှုတ်ခမ်းမှာ သွားရည်တွေနဲ့ ပေကျံသွားတဲ့အခါ ငါ့ကို မရှုံ့ကြပါနဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက မင်းကို ငါ့ရဲ့ ပါးစပ်နဲ့ ထမင်းပါး ပြီး ခွဲကျွေးခဲ့တာတွေကို ကျေးဇူးပြုပြီး သတိရပေးပါ။
ပွဲလမ်း သဘင်ထဲက လူများသူများရှေ့မှာ ပုဝါ မနိုင် ၊ ထမီ မခိုင်ဘဲ အဝတ်အစား ဘိုသီဘတ်သီ ဖြစ်နေခဲ့ရင် ရှက်ပြီး ငါ့ကို မအော်ငေါက် ကြပါနဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက မင်းကို ငါ သနပ်ခါး လူးပေးပြီး ပါးနှစ်ဘက်ကို မွှေးမွှေးပေးခဲ့တာတွေကို ပြန်အောက်မေ့ကြည့်ပါ။
အပ်ကြောင်း ထပ်မက ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ စကားတွေကို ငါ့ပြန်ပြောမိတဲ့အခါ နားပူလှချည်ရဲ့လို့ ဆိုပြီး စကားမပြတ်ဘဲ ကျေးဇူးပြုပြီး ဆုံးအောင် နားထောင်ပေးပါ။ ငယ်ငယ်တုန်းက ညအိပ်ယာဝင်တိုင်း တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်တွေကို မင်းနားထောင်ချင် လှပတယ်ဆိုလို့ ပါးစပ်က အမြှုပ်ထွက်လှမတတ် ခေါက်ရိုး ကျောအောင် ပြောရင်း ချောသိပ်ခွဲဖူးတာတွေကို ပြန်သတိရလိုက်ပါ။
မလုပ်မရှားနိုင်တော့လို့ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ဖို့ ငါ အကူအညီလိုတဲ့အခါ ငါ့ကို မငြူစူကြပါနဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက မင်းရဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို သီချင်း တအေးအေးနဲ့ မရှုံ့မရှာ သုတ်သင်ဆေးကြောပေးခဲ့တာတွေကို ပြန်သတိရ ကြည့်လိုက်ပါ။
ခေတ်သစ်၊ နည်းပညာသစ်၊ ပညာရေး စံနှစ်သစ်တွေကို ငါ မသိ နားမလည်ခဲ့ရင် ငါ့ကို မလှောင်ကြပါနဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက “ အဲဒါ ဘာကြီးတုံး ၊ အဲဒါ ဘာလဲ ” လို့ မင်းက တကျီကျီမေးတိုင်း စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ငါ့ပြန်ပြောပြီး သင်ကြားပေးခဲ့တာတွေကို ပြန်သတိရ ကြည့်လိုက်ပါ။
စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါတော့လို့ နှမ်းလျှော်ပြီး လမ်း မလျှောက်နိုင်တော့တဲ့အခါ ခွန်အားပါတဲ့ လက်တစ်စုံနဲ့ ငါ့ကို ကူတဲ့ပေးပါ။ လမ်းလျှောက်သင်စ အရွယ်တုန်းက မင်းကို ငါ တစ်လှမ်းချင်း လမ်းလျှောက်ကျင့်ပေးခဲ့တာတွေကို ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။
စကားကို တပျစ်တောက်တောက်နဲ့ ပြောရင်း ရှေ့နောက်မညီဘဲ ပြောပြီးသား စကားတွေကို ငါ့မေ့သွားတဲ့အခါ အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားခွင့်ပေးပါ။ စကား အကြောင်း အရာတွေက ငါ့အတွက် အရေးကြီးပါဘူး။ ဘေးကနေ ငါ့ပြောသမျှကို နားထောင်ပေးရင်ဘဲ ကျေနပ်လှပါပြီ။
တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အိုစာသွားတဲ့ ငါ့ကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းမနည်းကြပါနဲ့။ နားလည်ပေးပါ။ အားပေးပါ။ အရင်တုန်းက လူ့ဘဝတက်လမ်းအတွက် မင်းကို ငါလမ်းညွှန်ပေးခဲ့သလို အခုအချိန်မှာ ငါ့ဘဝနောက်ဆုံး အချိန်တွေအတွက် အဖော်အဖြစ် အနားမှာ နေပေးပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရဲ့ အေးမြမှုတွေကို ငါ့ပြုံးပြုံးလေး လက်ခံမှာပါ။ အဲဒီ အပြုံးတွေထဲမှာ မဆုံးနိုင်တဲ့ ငါ့မေတ္တာတွေကို မင်း တွေ့ရမှာပါ။
အိုမင်း ရင့်ရော်သွားတဲ့ မိဘများကို စိတ်ရှည်နိုင်ကြပါစေ။

(ဝန်ခံချက် ။ ။ တဆင့် လက်ခံရရှိသော Fax ကို ထပ်ဆင့် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)
Zero (Blue Stars Brother)
Oct 12 – 2005

လူ့ဘဝတွင် အသက်အရွယ် တူညီသူများ ၊ ဉာဏ်ရည် တူသူများ၊ နေရာဒေသ တူညီသူများ ပင်လျှင် အမြင်ချင်း၊ အတွေးအခေါ်ချင်း၊ အယူအဆချင်း ကွာခြားကြပါသည်။
သို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့နှင့် အသက် ၂၀ကျော် ၊ ၃၀ကျော် ကွာခြားသော မိခင် ဖခင်တို့နှင့် ဆိုလိုလျှင် ကျွန်တော်တို့နှင့် အမြင်ချင်း၊ အယူအဆချင်း မည်မျှ ကွာခြားလိုက်မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် မိခင် အို ဖခင်အိုများနှင့် အတူတူ နေထိုင်ရသောသူများသည်၊ မိခင်အို ဖခင်အိုတို့နှင့် နေ့စဉ် ကတောက် ကဆ ဖြစ်၍ သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ ဖြစ်ရကာ မိဘအိုများအပေါ် စိတ်မရှည်ခြင်းနှင့် သည်းမခံနိုင်ခြင်း များ တစ်ခါတရံ (သို့) နေ့စဉ်လိုလို ဖြစ်ပေါ်တတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့သော သူများအတွက် ဤဆောင်းပါး သည် တစ်စုံတစ်ရာသော အကျိုးကို ပေးနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်၍ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
ကျွန်တော် မြန်မာပြည်တွင် ရှိနေစဉ် ကာလ ကဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် - မဆုံဖြစ်တာကြာ ပြီဖြစ်သော သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ နေအိမ်သို့ အလည်အပတ် အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ သူငယ်ချင်း နှင့် တွေ့ဆုံဆိုင်ဆိုင် တွေ့မြင်၍ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ စကားပိုင်းပြီး၍ ပြန်ခါ နီးတွင်သတိရ၍ သူငယ်ချင်း၏ မိခင်ကြီး (ဖခင်ကြီး ဆုံးပါးသွားသည်မှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်) အား မတွေ့ရ၍ သာကြောင်း မာကြောင်း မေးမြန်းကြည့်ရာမှ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူက သူ၏ မိခင်အိုကြီး မှာ ယမန်နေ့ညက ဆုံးပါးသွား၍ ယနေ့မနက် စောစောတွင် ရေခဲတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ထားကြောင်း ပြော ပြပါသည်။
ကျွန်တော်မှာ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်သွား၍ ပြန်မည့်ဟန် ပြင်နေသော မြေလှမ်းများ တုန်ဆိုင်းသွားပြီး ဝမ်းနည်းစွာနှင့် ကျွန်တော်နှင့်လဲရင်းနီးသော သူငယ်ချင်းမိခင်ကြီး၏ နာရေးအကြောင်း ဆက်၍ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မည်သည့်ရောဂါ၊ မည်သည့် အခြေအနေ၊ မည်သို့ဈာပနရမည့် အကြောင်းများနှင့် မည်သည့် အကူအညီလိုကြောင်း စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းရာတွင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက စိတ် မပျက်စီးဘဲ သာမန်ကားလျှင်သာ သဘောမျိုးဖြင့် ပြောပြသည့်အပြင် သူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာလဲ မွေးသ မိခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဆုံးပါးသွားသော ကိစ္စသည် အရေးကြီးသည့် သာမန်အမှုကိစ္စအသွင် ဖြစ်နေပါသည်။ မိမိ အိမ်တွင် ရှိနေသော လူပိုတစ်ယောက် လျော့သွားသလို၊ ဒုက္ခပေးနေသည့် လူတစ်ယောက် မရှိတော့သလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။
ထိုအခါတွင် ကျွန်တော်လဲ မနေသာတော့ဘဲ သံပြုလဲမည့်နေ့နှင့် ရက်လည်မည့်နေ့တွင် ဆက်ဆက်လာခဲ့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော၍ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် မိဘကို ကရုမစိုက်ခဲ့သော ထိုသူငယ်ချင်းမှာ လူမွှေးလူတောင် မပြောင်းဘဲ၊ ရရစားစား အလုပ်လုပ်ကာ နေထိုင်နေရသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ မိဘများ အသက် မသေသေးဘဲ ကျန်ရှိနေသေးသော သားသမီးများဖြစ်သည့် သူငယ်ချင်းများအား ကျွန်တော် ဖတ်ရှုခဲ့ရသော “ ငါ အိုသွားတဲ့အခါ ” ဆောင်းပါး လေးနှင့် သတိပေးလိုပါသည်။

ဘုရားသခင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။

ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဘုရားဖန်ဆင်းထားတာနဲ့ ကင်းလွတ်တဲ့ အရာတစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။ ဖန်းဆင်းခြင်း ခံထားရတဲ့ အရာတွေအားလုံးဟာ လူသားသတ္တဝါ တွေ အတွက် သူ့နေရာနဲ့သူ တစ်မျိုးစီ အကျိုးပြုနေကြပါတယ်။

တစ်ခါက ရောဂါကျွမ်းနေပြီဖြစ်တဲ့ ကင်ဆာရောဂါသည် ဝေဒနာရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး မြန်မာပြည်ပြန်ဖို့ လေယာဉ်လက်မှတ် လာရောက် ဝယ်ယူပါတယ်။ ထိုဝေဒနာရှင်အတွက် လေယာဉ်ခရီးစဉ်မှာ ဆရာဝန်၊ သူနာပြုနဲ့ အောက်စီဂျင်ဗူး တစ်ဗူး (သို့) နှစ်ဗူး အသုံးပြုရမယ်လို့ သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ ဝေဒနာသည် အမျိုးသမီးက စိတ်ဓါတ် ခိုင်မာလွန်းသူမို့ ရောဂါကို ဘုရားလက်ထဲ အပ်နှံထားပြီး ပြီးရှင်ရယ်မောနိုင်ပေမဲ့ တကယ်တော့ ရောဂါက အတွင်းမှာ ပြင်းထန်တဲ့ နောက်ဆုံးအခြေအနေကို ရောက်နေပါပြီ။ သာမန်လူတွေတောင် လေယာဉ်ပေါ်မှာ လေဖိအား အပြောင်းအလဲကြောင့် မူးမော် အော့အန်လေ့ရှိကြပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ ခံနိုင်ရည် ချို့တဲ့နေတဲ့ ရောဂါသည် အမျိုးသမီးအတွက် အောက်စီဂျင်ဗူးဟာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပါတယ်။ လေကြောင်း ဥပဒေအရ အောက်စီဂျင် တစ်ဗူးကို အသုံးပြုရင် ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ ဈေးနှုန်းဖြစ်ပါတယ်။ လေယာဉ်ခရီးစဉ်က ၃နာရီကြာမှာ ဖြစ်သလို အောက်စီဂျင်ကိုလဲ လူနာရဲ့ အခြေအနေ ပေါ် မူတည်ပြီး အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောက်စီဂျင် ကို အသုံးမပြုဘဲ လေယာဉ်ပေါ်မှာ လူနာ အသက်ရှူ ရင်ခွဲရင် လေကြောင်းဌာနမှ လုံးဝ တာဝန်ယူမှာ မဟုတ်ကြောင်းလဲ ပြောလာပါတယ်။ ဒါဆိုရင်၊ မသုံးမဖြစ် သုံးရတော့မှာပေါ့နော်။ အဲဒီလိုကြောင့် လူနာရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်စား ကြားဝင်ပြီး ဈေးဆစ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ တတ်နိုင်ရင် အခမဲ့ သုံးခွင့် ပေးပါ။ ကုသိုလ် ရပါတယ်။ ကျေးဇူးလဲ တင်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ လူမျိုးအချင်းချင်း သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေလို့ ကူညီပါလို့ အရဲစွန့်ပြီး အကူအညီ တောင်းတဲ့အခါ - ဒီတစ်ခါတဲရဲ ရမယ်။ နောက်တစ်ခါဆို ကျသင့်သလောက် ပေးရမယ်လို့ တစ်ထစ် လျော့ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဟာလေလူယာ - ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ဒီသတင်းကို ကြားရတဲ့သူ အားလုံး ဝမ်းသာကြတယ်။ သိတဲ့အတိုင်း ခက်ခက်တို့ တစ်တွေအတွက် ဒေါ်လာ ၄ထောင်လောက် သက်သာတယ်ဆိုတာ ဝမ်းသာစရာပါ။ အဲဒီအတွက် လေကြောင်းက တာဝန်ရှိသူများ၊ ဝန်ထမ်းများ အားလုံးကို ကျေးဇူး အထူးတင်ကြောင်း ဒီစာစောင်ကနေတဆင့် ဂုဏ်ပြုပြောကြားလိုပါတယ်။ နောက်နောင်မှာလဲ ဒီထက်မက ကူညီနိုင်ပါစေ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ ကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုသာ ၃နာရီ ခရီးစဉ်လေးအတွက် ရှုခွဲရတဲ့ အောက်စီဂျင်ကို အခမဲ့ ပေးလှူတဲ့သူကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ခွဲရပါလျှင် ခက်ခက်၏ ဘဝ အသက်တာ တွင် အသက်ရှင်ဖို့အတွက် ရှုခွဲရသော အောက်စီဂျင်ပေါင်း ဘယ်၍ ဘယ်မျှ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ရှိမှန်း မရေတွက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထို လေ အတွက် အဖိုးအခ ပေးစရာ မလိုဘဲ အခမဲ့ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သော ထာဝရဘုရားကို ပိုမိုချီးမွမ်းမြှောက်စား ယုံကြည်အားကိုးရမယ်ဆိုတာ ပိုမို သိလာရပါတယ်။

ဒါကြောင့် နေ့စဉ်အသက်တာမှာ ကောင်းကြီးရေတွက်ပါ။ ကိုယ်ခံစားရတဲ့ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုလဲ သူတပါးကို ဝေငှပါ။

အသက်တာမှာ ခံစားရတဲ့ ကောင်းကြီး အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။

အဲဒီ အထဲကမှ -

ပြန်ပြီး ဝေငှလိုရတာတွေကို မေတ္တာပြု ဝေငှသော

လူသား အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြင်နာသော

လှပသော နှလုံးသားနှင့် ဝိညာဉ် အသီးသီးသော အသက်တာကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အယောက်စီတိုင်း ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။ ။

ပေါ်ပေး:

၁၂ရက် ဩဂုတ်လ ၂၀၀၅ ခုနှစ်
ညဂျူတီ ၏ ဒုတိယ မြောက်သော ညတွင် -
Staff nurse ရဲ့ pass special တဲ့။ အိုး - ကျေးဇူးတော်ပါတဲ့။ နဲ့ လူနာဆောင်ထဲကို အလုပ်လုပ်ဖို့ တယ်။ လူနာတွေ အားလုံးကလဲ အေးအေး ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လဲ လုပ်ရမဲ့ အလုပ်တွေ ၁၁ နာရီခွဲလောက်မှာ အဆောင် ၅ ထဲကို တော့။ လူနာ တစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ခေါင်းကို လို့ပြောပါတယ်။ သူငယ်ချင်းနဲ့ အတူ Staff လာတဲ့အချိန်မှာ လူနာက ချွေးတွေ ကလဲ ပုံမှန် မဟုတ်တော့တာကို သတိထားမိ pressure ကလဲ အရမ်းကို တက်နေပါ

report က Nothing တာဝန် အတူကျတဲ့ သူငယ်ချင်း စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ ဝင်လာခဲ့ ချမ်းချမ်း အိပ်စက်နေကြလေရဲ့။ ကို တစ်ချိန်တစ်ခု လုပ်ပြီးလို့ ည တစ်ပါတ်ပတ်ပြီး စစ်ဆေးလိုက် လက်နဲ့ ပုတ်ပြပြီး “နာတယ်” nurse ကို သတင်းပို့ပြီး ပြန် တစ်ကိုယ်လုံးရှုပြီး အသက်ရှူသံ လိုက်တယ်။ Blood တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မတို့ နှစ်

ယောက်လဲ သူ့ကို အကျီလဲပေးပြီး Staff nurse ရောက်လာတော့ အောက်စီဂျင်ပေး၊ suction တွေစုတ်၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်တိုလေးအတွင်း အဲဒီလူနာရဲ့ အခြေအနေက အဆိုးဆုံးကို ရောက်သွားပါတယ်။ Sent-out လုပ်ဖို့ကလဲ M.C.M တဲ့။ ဆရာဝန်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်တော့လဲ Just observe တဲ့။ Staff nurse နဲ့ သူငယ်ချင်းက လူနာဘေးနားမှာ ရှိနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မလဲ လုပ်စရာရှိတာတွေလုပ်ပြီး၊ နှာခေါင်းပိုက် တပ်ထားတဲ့ လူနာတွေ အတွက် ဆေးထောင်းနေလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ Staff nurse ကပြန်လှည့်လာပြီး၊ He is gone! တဲ့။ မြဉ် - ရင်ထဲမှာ တမျိုးကြီး ခံစားလိုက်ရတယ်။ အချိန်ကလဲ မနက် ၂ နာရီလောက်၊ လူနာတွေအားလုံးလဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာနဲ့ အိပ်မောကျနေကြတယ်။ အချိန်ခနလေးအတွင်းမှာ တစ်ယောက်သောသူက ခန္ဓာနဲ့ ဝိညာဉ် ခွဲခွာလို့ သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်သွားခဲ့ရပြီ။ ကျွန်မနဲ့ သူငယ်ချင်းလဲ အလောင်းတင်တဲ့ လှည်းကို ယူဖို့အတွက် အခန်းသော့ကို ကိုင်ပြီး စိတ်မောလူမောနဲ့ လေးတွဲတဲ့ မြေလှမ်းတွေနဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဖြစ်ကြတော့ပါဘူး။

သူ့ကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေး၊ အဝတ်လဲ ပေးပြီး၊ သူ့ရဲ့ Body ကို Trolley ပေါ်တင်တော့ Staff nurse က “SIVARAMAN (လူနာ နာမည်) We are so sorry for you! Bye bye.” လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာဘဲ “သင်ရော အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလား” လို့ တစ်စုံ တစ်ယောက်က မေးနေသလို ခံစားလိုက်ရတဲ့သူကတော့ ကျွန်မ ပါဘဲ။ အမေးနဲ့ အတူ အဖြေကလဲ ရင်ထဲမှာအသင့်၊ သခင်ယေရှုဟာ ကျွန်မရဲ့ ကယ်တင်ရှင်၊ ကျွန်မရဲ့ သခင် ဖြစ်လို့ ကျွန်မ အဆင်သင့်ပါတဲ့။ သခင်ပေးတဲ့ ထာဝရအသက် ကျွန်မ ရရှိထားပါပြီလို့ ရင်ထဲကပြောရင်း၊ ကိုယ်တော်ပေးတဲ့

